

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Marcelou Součkovou ve věci

žalobkyně: Generali Pojišťovna a.s., IČO 61859869
sídlem Bělehradská 299/132, 120 84 Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Janem Ševčíkem
sídlem Na Královně 862, 156 00 Praha 5

proti
žalovanému:

bytem

o zaplacení 1 775,10 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení se co do částky 1 775,10 Kč, zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 730,32 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení v částce 5 119 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Ševčíka.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 7.4.2014 se žalobce domáhal proti žalovanému zaplacení částky 2 351 Kč s příslušenstvím z titulu dlužného pojistného na základě pojistné smlouvy č. 6133699022 a č. 0633699046 o pojištění motorových vozidel a doplňkového pojištění skel, jehož předmětem bylo vozidlo zn. VW TOURAN, [redacted]. Podanou žalobu žalobce zdůvodnil tím, že žalovaný nezaplatil pojistné splatné dne 19.11.2012 a dluží tak žalobci za období 19.11.2012 – 9.4.2013, kdy pojistná smlouva zanikla, celkem 2 351 Kč (2 120 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

povinné ručení + 231 Kč pojištění skel). Vzhledem k těmto skutečnostem, kdy žalovaný nereagoval na upomínky žalobce, požadoval ten zaplacení uvedené částky spolu s úrokem z prodlení v zákonné výši ode dne následujícího po ukončení pojistné smlouvy, tj. od 10.4.2013 do zaplacení.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

3. Usnesením č.j. 3C 194/2014-11 ze dne 24.10.2014 bylo řízení přerušeno s ohledem na to, že ve věci žalovaného jakožto dlužníka bylo zahájeno insolvenční řízení u Krajského soudu v Praze, jehož rozhodnutím ze dne 1.10.2014 pod č.j. KSPH 66 INS 19169/2014-A-16 byl zjištěn úpadek žalovaného a na jeho majetek byl současně prohlášen konkurs.

4. V průběhu řízení pak vzal žalobce svým podáním ze dne 25. 5. 2018, žalobu částečně v rozsahu co do zaplacení částky 575,90 Kč zpět, neboť touto částkou byla uspokojena pohledávka žalobce na základě rozvrhového usnesení č.j. KSPH 66 INS 19169/2014-B-47 ze dne 16.2.2018. Usnesením č.j. 3C 194/2014-39 ze dne 3.10.2018 soud řízení v rozsahu učiněného zpětvzetí zastavil.

5. Po ukončení konkursního řízení soud ve věci pokračoval pro zaplacení dlužného pojistného ve výši 1 775,10 Kč s příslušenstvím. Protože ve věci bylo možné rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů, soud podle ustanovení § 115a občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) vyzval žalovaného, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil, zda s tímto postupem souhlasí, přičemž pokud tak neučiní, bude mít soud podle § 101 odst. 4 o.s.ř. za to, že souhlas byl dán. Žalovaný na výzvu nereagoval a žalobce vyjádřil svůj souhlas s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání již v žalobě, pročež soud věc rozhodl, aniž nařizoval jednání, pouze na základě předložených listinných důkazů.

6. Ze strany žalobce došlo dne 12.3.2019 k dalšímu částečnému zpětvzetí žaloby pro částku 1 775,10 Kč, neboť žalovaný dne 6.3.2019 uhradil částku 1 776 Kč, kterou žalobce zaúčtoval ve výši 1 775,10 Kč na jistinu a ve zbylé výši 0,90 Kč částečně na úroky z prodlení. Žalobce však nadále setrval na úhradě příslušenství v podobě zákonného úroku z prodlení v kapitalizované výši 730,32 Kč, jež dosud zaplaceno nebylo.

7. Soud ve věci vycházel z obsahu listin založených ve spise, a to z pojistné smlouvy o pojištění motorových vozidel č. 6133699022 a č. 0633699046 ze dne 19.11.2010, z výzvy k zaplacení dlužného pojistného ze dne 12.2.2013 včetně kopie dodejky, z oznámení o zániku pojištění ze dne 25.4.2013, jakož i z předžalobní upomínky ze dne 18.6.2013 včetně poštovního podacího archu.

8. Ze shora uvedených listin soud zjistil následující skutkový stav, dle něhož žalobce jako pojistitel a žalovaný jako pojistník uzavřeli s účinností ode dne 19.11.2010 pojistnou smlouvu č. 6133699022 a č. 0633699046 o pojištění motorových vozidel, jímž si sjednali pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a doplňkové pojištění skel k vozidlu tov. zn. VW TOURAN, [redacted], jehož vlastníkem je žalovaný. Jelikož žalovaný nezaplatil sjednanou roční splátku pojistného, splatnou dne 19.11.2012, ve lhůtě stanovené žalobcem v zaslané písemné upomínce, zaniklo toto pojištění ke dni 9.4.2013, o čemž byl žalovaný vyrozuměn. Žalobci tak vůči žalovanému vznikl nárok na zaplacení dlužného pojistného v částce 2 351 Kč (2 120 Kč povinné ručení + 231 Kč pojištění skel). Žalovaný nereagoval na žádnou z výzev, které mu žalobce zasílal. Řízení ve věci pak bylo přerušeno s ohledem na to, že ve věci žalovaného jakožto dlužníka bylo zahájeno insolvenční řízení, byl zjištěn úpadek žalovaného a na jeho majetek prohlášen konkurs. V průběhu konkursního řízení byla pohledávka žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

uspokojena částkou 575,90 Kč v důsledku čehož žalobce vzal žalobu do této výše zpět. Žalovaný další úhradou ve výši 1 776 Kč понížil dluh vůči žalobci, který tak po započtení platby na jistinu požaduje po žalovaném nadále uhradit již jen příslušenství této pohledávky v podobě zákonného úroku z prodlení v kapitalizované výši 730,32 Kč.

9. Podle § 96 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) může žalobce vzít za řízení návrh na jeho zahájení zpět, a to zčásti nebo zcela. Podle § 96 odst. 2 o.s.ř. pak soud v případě zpětvzetí návrhu řízení zcela nebo zčásti zastaví. Jelikož k částečnému zpětvzetí žaloby došlo dříve, nežli soud ve věci samé zahájil jednání, nebylo třeba k uvedenému procesnímu úkonu žalobce souhlasu žalované (§ 96 odst. 3 a 4 o.s.ř.). V souladu se shora uvedenými skutečnostmi tedy soud postupoval ve smyslu ustanovení § 96 odst. 2 o.s.ř. a řízení v rozsahu účinného zpětvzetí zastavil.

10. Podle ustanovení § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen O.Z.), se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.

11. Dle § 12 odst. 1 písm. e) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném v době uzavření pojistné smlouvy, pojištění odpovědnosti podle tohoto zákona zaniká dnem následujícím po marném uplynutí lhůty stanovené pojistitelem v upomínce k zaplacení pojistného nebo jeho části, doručené pojistníkovi; tato lhůta nesmí být kratší než 1 měsíc a upomínka pojistitele musí obsahovat upozornění na zánik pojištění odpovědnosti v případě nezaplacení dlužného pojistného a o této upomínce pojistitel současně informuje osobu uvedenou v pojistné smlouvě jako vlastník tuzemského vozidla, jde-li o osobu odlišnou od pojistníka; lhůtu stanovenou pojistitelem v upomínce k zaplacení pojistného nebo jeho části lze před jejím uplynutím dohodou prodloužit.

12. Dle § 1 odst. 3 tohoto zákona, v citovaném znění, nestanoví-li tento zákon jinak, pojištění odpovědnosti se řídí zvláštním právním předpisem, kterým je zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě. Dle jeho ustanovení § 12 odst. 2 a 13 odst. 1 nebylo-li dohodnuto jinak, je běžné pojistné splatné prvního dne pojistného období. Pojistitel má právo na pojistné za pojistnou dobu, nestanoví-li tento zákon jinak nebo nebylo-li v pojistné smlouvě dohodnuto jinak.

13. Ve smyslu ustanovení § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného ode dne 1. 1. 2014, může po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Tímto prováděcím předpisem je s účinností ode dne 1. 1. 2014 (tedy od prvního dne prodlení dlužníka s peněžitým plněním) nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění.

14. V daném případě má soud za to, že podaná žaloba je důvodná a že tedy je třeba v souladu se shora citovanými ustanoveními považovat nárok žalobce za oprávněný. Z obsahu listin

založených ve spise bylo zjištěno, že účastníci spolu platně uzavřeli pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a pojištění skel, a že tedy žalobci vznikl nárok na úhradu pojistného za dobu trvání této smlouvy. Dále bylo prokázáno, že žalovanému vznikl dluh na tomto pojistném v žalované částce za období ode dne 19.11.2012 do zániku pojištění dne 9.4.2013, ke kterému došlo v důsledku marného uplynutí jednoměsíční lhůty stanovené žalobcem k úhradě dlužné částky na základě jeho upomínky zaslané žalovanému.

Na žalovaného byl v průběhu řízení prohlášen konkurs. Pohledávka žalobce byla uspokojena do výše 575,90 Kč, pro tuto částku byla žaloba vzata zpět. Zbylou část dluhu ve výši 1 775,10 Kč žalovaný uhradil částkou 1 776 Kč, kterou bylo zcela umožněno dlužné pojistné a zčásti příslušenství v podobě zákonného úroku. Výrokem I. rozsudku tak soud z důvodu procesního úkonu žalobce do výše této částky řízení zastavil a ve zbylém, zpětvzetím nedotčeném nároku výrokem II. uložil povinnost žalovanému uhradit příslušenství pohledávky v podobě zákonného úroku z prodlení v kapitalizované výši 730,32 Kč. Vzhledem k tomu, že dlužná částka spočívající v neuhrazeném úroku z prodlení nebyla žalobci do dnešního dne uhrazena a žalovaný se k žalobě nijak nevyjádřil, neuvedl na svou obranu žádné skutečnosti, jimiž by nárok žalobce zpochybnil, a v řízení zůstal zcela nečinný, soud žalobě zcela vyhověl a uložil žalovanému zaplatit dlužnou částku 730,32 Kč představující neuhrazený úrok z prodlení v zákonné výši tak, jak žalobce požadoval. Třídenní lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem občanského soudního řádu, neboť soud neshledal podmínky pro její prodloužení ani pro uložení peněžitého plnění ve splátkách.

15. O náhradě nákladů řízení pak soud rozhodl výrokem III. ve smyslu ustanovení § 146 odst. 2 věta první o.s.ř., podle kterého jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný. V daném případě soud dospěl k závěru, že procesní zavinění toho, že řízení bylo zastaveno, nese v plném rozsahu žalovaný, který žalobci dlužnou částku uhradil až po podání žaloby. Ke zpětvzetí žaloby tedy žalobce přistoupil pouze pro chování žalovaného, žaloba tak byla z procesního hlediska podána důvodně. Žalovaný je proto povinen nahradit žalobci náklady vzniklé v souvislosti s řízením v této věci a ve výši žalobcem požadované. Celková částka těchto nákladů řízení činí 5 119 Kč, kterou tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 400 Kč a dále náklady právního zastoupení, sestávající z odměny za zastupování advokátem ve výši 3 000 Kč dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 30.6.2014, a to za 3 úkony právní služby po 1 000 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, kvalifikovaná výzva k plnění), z paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 900 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., za 3 úkony právní služby po 300 Kč, a dále z náhrady za 21 % DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., představované částkou 819 Kč, neboť zástupce žalobce jakožto advokát osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil ve výroku II. lhůtu k plnění rovněž v trvání tří dnů od právní moci rozsudku, ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, která žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o. s. ř.).

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí (exekuci).

Beroun 29. března 2019

Mgr. Marcela Součková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.